

Ipfius enim cauffa fic videtur, & non propter aliud. De inimicitia verò, & odio cõstat ex contrariis contemplandum eſſe. Et cõſcientia inimicitia ſunt ira, incommo- datio, criminatio. Ac ira quidem eſt ex iis, quæ ſunt ad ſeipſum: inimicitia verò etiam ſine iis, quæ ad ſeipſum: ſi enim exiſtimemus eſſe talem, odio habemus. Et ira quidem ſemper aduerſus ſingularia, vt Calliam, Socratem: odium verò etiam aduerſus genera. Nam furem odio habet, & ſycophantam quiſque. Et illa quidem ſanabilis tempore: hoc verò inſanabile. Et illa moleſtia afficere appetit: hoc malo po- tius. Sentiri enim vult qui irafcitur, huius verò nihil intereſt. Sunt autem moleſtia eiuſmodi vt ſentiuntur omnia. Et quæ maxi- me mala ſunt, minimè ſub ſenſum cadunt, iniuſtitia, & imprudentia: non enim moleſtia afficit præſentia vitij. Et illa quidem cum moleſtia, hæc verò nõ cum moleſtia. qui enim irafcitur, moleſtia afficitur. qui odio habet, non afficitur. Et ille quidem, ſi multa ſiant miſereſcit: hic verò nullius. Ille enim talionem pati vult eum, qui irafcitur, hic non eſſe. Aperte igitur ex his contingit inimicos, & amicos, iũ qui ſunt, demõſtrare, tum qui nõ ſunt, efficere, & qui dicunt ſe eſſe diſſoluere, & qui an ob itam, an ob inimicitiam factum ſit, controuerſantur, in vtram partem quis præligat ducere. Qualia verò metuunt & quos & quomodo ſe habentes, ſic apparet.

C A P V T V.

SIt ergo metus, moleſtia quædam, & per- turbatio exphantaſia futuri mali, vel idonei ad interimendum, vel moleſti. Non enim omnia mala metuuntur, vt ne ſit iniuſtus, aut tardus, ſed quæcunque vel moleſtias magnas, vel interitus poſſunt. & hæc quæ non longè ſed prope apparent, vt futura ſint. Nam quæ longè admodum, non metuuntur. Sciunt enim omnes ſe morituros. ſed quia non prope, non curant. Quod ſi metus huiuſmodi eſt, ne- ceſſe eſt, vt ea metuenda ſint, quæcunque apparent facultatem habere magnam in- terimendi, vel afferendi detrimenta ad moleſtiam magnam perducentia. Quam- obrem & ſigna huiuſmodi rerum me- tuenda: prope enim apparet quod me- tuendum eſt idque periculum eſt, nempe rei metuenda appropinquatio. Eiuſmodi vero ſunt, inimicitia, & ira eorum qui poſ- ſunt efficere aliquid. Manifeſtũ enim eſt,

τὰ σημεῖα τῶν τοιούτων, φοβεῖται ἐγγύς γὰρ φαίνεται τὸ φοβερόν. πῶτο γὰρ ὅτι κίνδυνος, ὁ- βεροῦ πλησιασμός. τοιαῦτα δὲ ἐχθρὰ τε καὶ ὀργὴ δυνάμεων ποιεῖν τι • δῆλον γὰρ ὅτι

A οὐδέ τις γὰρ ὄν φοβεῖται, φιλοῖ. εἴδη δὲ φιλίας, ἐταρεία, οἰκειότης, συγγήμεια, καὶ ὅσα τοι- αῦτα ποιητικὰ δὲ φιλίας, χάρις, καὶ τὸ μὴ δευθέντος ποιῆσαι, καὶ τὸ ποιήσαντα μὴ δηλαδὲ αὐτῷ γὰρ οὕτως ἔνεκεν φαίεται, καὶ οὐ δὲ ἔπειτα. πῶς δὲ ἐχθρὰς καὶ τῷ μιστῷ, φανερόν, ὡς ἐν τῷ ἐναντίον δὲ θεωρεῖν. ποιητικὰ δὲ ἐχθρὰς ὀργή, ἐπιπρασμός, δια-βολή. ὀργὴ μὲν οὐδὲν ἐν τῷ πρὸς ἑαυτὸν. ἐχθρὰ δὲ, καὶ αἰεὶ τῷ πρὸς ἑαυτὸν. εἰ γὰρ ὑπολάβωμεν εἶναι τοιόνδε, μισοῦμεν καὶ ἢ μὲν ὀργὴν, αἰεὶ πῶς τὰ κατ' ἔχουσα, ὅθ' Ἐκαλία ἢ Σακράτη· τὴ δὲ μίσος, καὶ πρὸς τὰ γῆνη· τὴν γὰρ κλέπτω μισεῖ καὶ τὸν συκοφαντῶν ἔ- κχασος· καὶ τὸ μὲν, ἐκ τὸν χροῖον· τὸ δὲ, ἀ- νίατον, καὶ ἢ μὲν, τῷ λυπησάμενται· ἢ δὲ, τῷ κακῶσαι μέλλον· αἰδῶσθαι γὰρ βούλεται ὁ C ὀργιζόμενος τῷ δὲ, οὐδὲν διαφέρει. ἔστι δὲ, τὰ μὲν λυπηρὰ, αἰδῶται πάντα τὰ δὲ μέλιστε κακὰ, ἵκιστα αἰδῶται, ἀδικία καὶ ἀφροσύνη· οὐδὲν γὰρ λυπητὴ ἢ παροξισία τῆς κακίας. καὶ τὸ μὲν, μὲν λυπητὴ· τὸ δὲ οὐ μὲν λυπητὴ ὁ μὲν γὰρ ὀργιζόμενος, λυπητῶν ὁ δὲ μισῶν, οὐ· καὶ ὁ μὲν, πολλῶν ἀνθρώπων, ἐλήσθη· ὁ δὲ, οὐ- δεῖός· ὁ μὲν γὰρ, ἀντιπαθεῖν βούλεται ὅ ὀργί- ζεται· ὁ δὲ, μὴ εἶναι. φανερόν οὐδὲν ἐν τούτοις, ὅ- τι ἐνδέχεται ἐχθροῖς καὶ φίλοις καὶ ὄντας ἀπο- δεικνύειν, καὶ μὴ ὄντας ποιεῖν, καὶ φάσκειν- τας διαλύειν, καὶ ἢ δὲ ὀργῶν, ἢ δὲ ἐχθρῶν ἀμφισβητούτας ἐφ' ὅποῦρ ἀπομαρῆ- ται τις ἀγιν ποῖα δὲ φοβουῖται, καὶ τίνας, καὶ πῶς ἔχοντες, ὡς δὲ ἔσται φανερόν.

Κεφάλαιον ε.

EΣτω δὲ φόβος, λυπητὴς ἢ ταρῆξι ἐν φαντασίας μέλλοντος κακοῦ, ἢ φθερ- τικῶν, ἢ λυπηρῶν· οὐ γὰρ πάντα τὰ κακὰ φο- βεῖται, ὅθ' εἰ ἔσται ἀδικος ἢ βραδύς· ἀλλ' ὅ- σαι ἢ λυπητὴς μεγάλας, ἢ φθερὰς δυνάμει· καὶ ταῦτα αἰ μὴ πόρρω, ἀλλὰ σιμύγγως φημι- ται, ὡς τε μέλλει· τὰ γὰρ πόρρω σφόδρα οὐ φοβουῖται· ἴσασι γὰρ πάντα, ὅτι ἀποθα- νοῦσιν· ἀλλ' ὅτι ἐγγύς, οὐδὲν φοροῦντί- σιν. εἰ δὲ ὁ φόβος τῷ δὲν, ἀναίτη τὰ τοιού- τα φοβεῖται εἶναι, ὅσα φαίνεται δυνάμει, ἔχειν F μεγάλων τῶ φθέρων, ἢ βλάπεν βλάβας εἰς λυπητὴν μεγάλων σιωτεινόντας. διὸ καὶ

βούλον-